

Planinski Vestnik.

o o o o o Glasilo o o o o o
Slovenskega planinskega društva.

Št. 12.

V Ljubljani, decembra 1904.

Letnik X.

Slovensko planinsko društvo

vabi

svoje člane, vse svoje prijatelje ter njih rodbine

na

II. planinski ples,

ki ga priredi

v planinsko opravljene sokolske dvorane

„Narodnega doma“ v Ljubljani

v sredo, dne 1. februarja 1905.

Začetek ob osmih zvečer.

Svirala bo popolna ljubljanska društvena godba.

Priti je nemaskirano v turistovski, narodni ali promenadni obleki.

== Vstopnina za člana 1 K, za nečlana 2 K. ==

Vstopnice se bodo prodajale v sredo, dne 1. februarja v »Narodnem domu«, na desno od vhoda, od desetih dopoldne do treh popoldne in zvečer od sedmih dalje pri blagajnici.

Iz Trente na Triglav.

Spisal Trentar.

(Konec.)

Aljažev stolp! Pozdravljen mi iz dna srca! Kadar te vidim, vsakikrat mi vzdrhti veselja, srce se mi širi in trdnega, močnega se čutim. Kakor bi bil iz jekla ulit! Pogled nate mi dviga samozavest do ponosa...

Kako majhen si, Aljažev stolp, in vendar kako mogočen, veličasten! Že desetletje*) kljubuješ silovitim viharjem in strelam, ki grme vate od vseh strani sveta — toda ti si jeklen, neomajen junak; ponosen še danes, kot si bil, zreš po širni slovenski domovini. Kakor zastopnik našega doma pozdravljaš prve žarke vzhajajočega solnca na daljnem vztoku ti in zadnji rožni poljub pošilja v hladno morsko krilo toneče solnce zopet le tebi, Aljažev stolp, kot bi ti naročalo še en pozdrav mili slovenski zemlji.

Aljažev stolp! Ti si krona Triglavova, biser na njegovem skalovitem, sivem temenu; ti si naša dika, naš ponos, naše veselje... bodi nam tudi vzor!

Kot jeklene tvoje stene bodi trdna naša ljubezen do domovine, lepe naše domovine! In kakor neuspešno, zaman dreve vate neutrudno vsi viharji, naj se tudi zaman zaganjajo ob zvesto slovensko goreče srce in kremenovo voljo njegovo vsi orjaški navali volčjih tujcev! Kot ti stojiš neomajen, ponosit, naj stoji slovenski dom do konca dni! —

Precej sebičnosti pa je v vsakem človeku, in zato sem čutil končno, da je Aljažev stolp, ki nam sicer vzbuja toli mogočna in prijetna čustva, tudi — velikega praktičnega pomena!

Mota se je bil iztegnil, prišedši na vrh, kmalu na trda tla, si prižgal toli ljubljeno »čedrico« ter z vidno zadovoljnostjo in slastjo užival božji dar, gledaje pozorno naokrog. Dobri mož je gotovo štel glase »svojih dragih«, domišljal se, kolikokrat, kdaj, kako in s kom je plezal že na to ali ono ter se zatapljal v davne divne dni — — — Kako mu je bilo pri srcu, ne vem, to pa vem za gotovo, da je pristen, zvest sin planin z dušo in telesom ter da bi ne mogel živeti brez njih.

Stopila sva v stolp.

*) Na zastavici vrh stolpa nam kaže letnica, da je bil postavljen l. 1895. Prihodnje l. 1905. bomo torej praznovali prvo desetletnico in društveni odbor gotovo ukrene vse potrebno, da jo častno proslavimo.

»Malo hladno je začelo postajati že. Kar noter pojva malo, pa ne dolgo, ker bo noč«, pritrди Andrej mojim korakom ter vzame v roko nahrbtnik, ki ga vedno zvesto čuva.

In sedla sva na kratek odpočitek v varnem zavetju pred vetrom ter zabeležila v knjigo svoj prihod in »razpoloženje«. Nato pa je Mota uganil mojo misel in potegnil z dna nahrbtnika steklenko pristnega kraškega terana, ki je meni in gotovo tudi njemu že naprej izvabljal polna usta nemirnih slin.

In slastno sva pila »na zdravje domovine«, na svoje zdravje pa na tvoje zdravje, vrli naš Aljaž!

In kakor je bila vsaka teranova kapljica pristna, čista, ne-skaljen sok žlahtne trtice, tako so bila pristna, čista, iz dna srca kipeča vsa moja voščila tebi, dragi Aljaž, ljubi Aljaž, in pristna je bila moja hvaležnost do tebe, da si zgradil ta tabor, in ravno tako pristna, čista je gotovo zahvala in priznanje vseh dobrih Slovencev okroginokrog Triglava, da si zgradil tak drzen, imeniten pomnik slovenski zemlji v čast in diko! Ne poznavajoč nikake sebičnosti, si posvetil Bogu in domovini vse svoje življenje in delovanje — domovino proslavil širom sveta v njenih zračnih lepotah, Brezmadežni postavil visoko, visoko na Triglavu, na mogočnem, vzvišenem prestolu svetišče, da bi čuvala vedno nad lepim slovenskim domom.

Ura je bila že polšestih. Vstaneva in se brzo odpraviva. Megle so se neprestano dvigale in dvigale, solnce vase potopile, — sem izza Grintavca, od zelene Štajerske pa je ravnokar priplaval okrvavljeni mesec v vsej svoji krasoti ter plul više in više nad meglenim oceanom. Iskreno pozdravljen i ti, dobrodošli car noči! —

V njegovem ljubečem svitu sva stopala nizdol ob klinih, pozdravila mimogrede v duhu Staničevo skalno zavetišče, brzela kmalu čez ozko škrbino, pa dalje na Mali Triglav ter ob njem zopet nizdol. Ume se, da sem pazil na stopinje in slednji korak ter se pridno oprijemal klinov, ker po tako strmih in ozkih potih in po noči je neumnost biti predrznemu in »se postavljati!« Zavidal pa sem Motovo lahko, prožno in varno nogo ter opomnil, da bi bila lahko že na Kredarici, ako bi jaz ne zadrževal. Nepremišljena radovednost me je premagala, da sem ga, sicer le bolj v šali vprašal, kako bi stopal, ako bi bil sam. Stopinje so vodile skoraj navpik nizdol do roba prepada nad »zelenim snegom«. Mož ni dosti pomišljal in kakor po hišnih stopnicah je stopical nizdol ter se nad prepadom spretno okrenil proti meni: »Takole, vidite,

hodimo mi vodniki, ko smo sami!« — Mož se je prostodušno nasmijal, meni pa je bilo tesno pri srcu — — —

Pojte se solit, vsi vodniki triglavski!

Na Kredarici.

Triglavska koča na Kredarici (2515 m) je nedvomno v največjo čast Slov. plan. društvu, ki je pokazalo ž njo, da ume spretno izbirati prikladne prostore kočam ter jih postavljati na najboljša središča. In tebi, dragi Aljaž, in tvoji spretni in požrtvovalni roki tudi zaslužena čast!

Na Kredarici se stekajo vse štiri kranjske triglavske poti: iz Vrat, čez Kot, po Krmi in pa od Velega polja; edino za Trento je koča neprikladna.

Žal, da ni bilo več v koči postrežljivih in priljudnih Arhovich — bilo je pač že 8. oktobra! Pa nič ne de; bila sva dva, ki tudi kaj umeva! Odprla sva duri in stopila v topo temo — kot tatova.

Brez luči pa ne bo nič! Na srečo ni Arh požgal vsega petroleja, svetiljk pa dobri mož tudi ni skril — dobila sva kar tri, prelila pičli petrolej iz vseh v eno, pa hajdi iskat po koči! To je bilo zanimivo in prijetno. Vse sva preteknila, vse od konca do kraja, dobila grahovo juho, dobila celo nekaj zmlete kave, sladkorja, dobila baterijo steklenk vina, kruha in mesa pa sva imela s sabo zadosti. »Nič hudega nama ne bo!« meni Mota in zakuri, da skuha kave in juhe.

Po izborni grahovi juhi in mesu se nama je zahotelo po pijači. »Morda je pa še kaj piva«, opomnim, »pojva gledat!« In šla sva; previdno je Mota pokleknil pod stopnišče, sila rahlo in vestno pretipaval in premetaval ovojno slamo od enega do drugega kota, a — zaman, slama in le slama! Mož se je upravičeno uzlovoljil. »Ta preklemani Arh ni neumen, vse je popil! Ko je bil tisti grozni vihar pred Malo Gospojnico, ki je hotel polomiti in odnesti kočo, in sta se z ženo tresla v kotu, si je mož mislil, saj bo tako in tako ob steklenke in ob vse — mar popijem, da bom vsaj malo bolj korajžen!« In smijala sva se na Arhov račun iz srca, pa šla po vina, ki je pravzaprav še boljše od piva. Da bi pa povečala redko slavnost, sva si ga skuhala.

To je bila krasna idila ob ognjišču! Zdelo se mi je, da sva balkanska vstaša. Pušila sva z veliko slastjo vsak svojo čedro, pila, se menila in se smijala pri najboljši volji — ne meneč se za velikanski megleni potop, ki nama je bil za petami. Kdor še ni izkusil, ne ve, kako prijetno je v kratkočasni družbi po noči v

planinski koči — v rajskem miru, tik pod blestečimi zvezdami in sanjavi mesecem!

»Še Špika manjka in g. dohtarja Tominčka«, povzame Mota in izprazni gorko čašo, »potem bi še kako zapeli.«

»Še en kozarec na zdravje teh dveh in pa gosp. Aljaža«, pristavim brzo, »in na zdravje vseh dobrih planincev!«

»Nak, pil pa že ne bom več, menda bo zadosti, gre preveč v glavo«, se brani mož. »Ali ne veste, kako je dejala ona mati?«

»Kako?«

In začel je z velikim patosom in poudarkom: »Sin moj, sin moj, drži se nazaj, drži se nazaj, kadar piješ! — Sin pa je pravil: Kaj časa sem se držal nazaj, kaj časa sem se držal nazaj, da sem vse vun izpil! — In spet ga je učila mati: Sin moj, rabi pamet, pa rabi pamet! — Sin pa je del: Kaj časa sem jo rabil, kaj časa sem jo rabil, da sem vso porabil!«

»Ta je pa dobra!« Motu se je dodobra razvozljal jezik; podtikal je pridno na ognjišču, da se je bilo kar veselje greti, še večji užitek so pa nudili mnogovrstni dogodki, ki jih je pripovedoval in večinoma sam doživel po planinah.

»Zdaj vam bom pa povedal, kako sva enkrat prenočila z dohtarjem Kugyjem v Rakolani. Prišla sva po noči v neko pristajo. Ker ni bilo postelj, sva legla kar v seno. Žena bi bila prav rada postregla gospodu vsaj z zglavjem in iskala je in iskala kaj pripravnega, pa ni ničesar dobila. Kar se izmisli baba in si sleče srajco in mu jo začne gatiti pod glavo. Dr. Kugy se pa brani z vsemi štirimi, da me je kar smeh lomil, baba pa se ni dala odpraviti na noben način, ker je mislila, da se gospod brani iz vljudnosti. Ker je pa gospod ni hotel z besedo razžaliti, vstane in se uleže drugam, da je babi očitno pokazal, koliko mara za njeno srajco.«

Kakor po praznem sodu se je odmeval najin smeh še dolgo tudi po spalnici, dokler nisva omagala pod težo trudnih vek. Zunaj je pa mesec više in više plul po neskončnem nebu nad čarno osvetljenim meglenim morjem in neštete zvezdice so živo migljale nad strmim triglavskim otokom — — —

Zbudil sem se. V sobi je bilo temno kakor v rogu, ker so bila okna trdo zadelana. Pogledam na uro in se dvignem uživati — »razgled« ter srkat jutranji zrak. Iz kože sem stopil ravno ob solnčnem vzhodu — tam znad Grintavca se je dvigalo v vsem krasu. Megleni poplav se je pa bil vzpel čez noč že skoraj do Kredarice. Zaganjali so se valovi proti sedlu, zaganjali od Krme in iz Vrat ter se skušali strniti, toda za enkrat so nama še prizanesli.

Diven prizor! Vsa Vrata so se zdela kakor velikanski kotel, poln sopara, v njem je vrvelo, se gomililo in premetavalo, da je bilo groza — kakor bi bil kdo pod tem ogromnim kotlom silno podtikal — kakor bi bil ves peklenski ogenj osredotočen pod njim! Parkrat se je zakadilo sem črez »zeleni sneg« in v zlatih solnčnih žarkih so se meglene kapljice strinjale v pisano mavrico, v prekrasno gloriolo okrog moje glave. Nevrednega sem se čutil te velike časti in odšel sem proti kapelici Brezmadežne, želeč, naj bi ta gloriola oplela Marijino svetišče. Zvonil sem sveto jutro in srebrni glasek je tako milo in tako veličastno pel in se odbijal od bližnjih triglavskih sten, da me je zazibal v sladko omamo... Zdrava Marija!...

Med tem je pa Mota pokuhal zadnje ščipce Arhove kave, ki nama je vrlo teknila; zljajšala sva še malo svojo zalogo, pokukala še enkrat v klet ter odšla kljub silni megli zadovoljna proti koči Marije Terezije. Še enkrat pozdraviva gostoljubno siroto Kredarico, še enkrat pozdraviva kapelico in — potopila sva se v jedva prodirne meglene valove.

Domov!

Naglo sva stopala nizdol po strmini mimo kotline večnega snega. Ob križpoti v Krmo in proti koči Marije Terezije naletiva na streharice; pač grozen je bil orkan pred Malo Gospojnico, da je strgal deščice raz streho koč na Kredarici ter jih nesel skoraj četrt ure daleč!

Pot proti koči Marije Terezije, vodeča ob znožju Malega Triglava, se vije gori in doli, kmalu pa se jame precej vzpenjati proti stenam Malega Triglava, dokler ne doseže viška v skalnem, slabo zavarovanem prehodu, ki se spušča strmo in globoko doli v neprijazen žleb. Do koč sva prišla od Kredarice v 40 minutah. Koča ima samo to lepo na sebi, da je tik nad njo prijazen holmec, z bujno travo zaraščen.

Med tem so se megle dvignile na Triglav, prihajale pa odhajale v divji gonji; zdajpazdaj je bilo videti vrh. Dospeva do znožja tretje glave in stopava tako črez kamenje in ob njem »skozi nogo« in dalje v Mišeljsko dolino, črez »ledino«, t. j. najglobokejši del Mišeljske kotline. Od tu je bilo treba stopati v reber na sedlo Šmarjetne glave, kamor sva dospela od Kredarice v pičlih dveh urah.

Še enkrat se nama je deloma skozi tenčico pokazal Triglav in se potem zakril z vso grozno planoto docela.

Radoveden vprašam Mota, kako sta našla s Kugyjem pot od Planje na Triglav.

»To je bilo pa takole«, odgovori. »Poprej, ko sem se plazil za gamsi, sem jih videl večkrat uhajati po oni polici in črez škrbino na vrh, in zato sva poskusila še midva. Nadela sva si dereze. V začetku je bilo silno hudo, ker se ni bilo kam prijemati, potem pa je že šlo laže, vendar pa le s pomočjo vrvi do škrbine, od škrbine gori pa ni nič.«

No, da ni nič ali da ni vsaj bilo nič, je vendar malo pre-huda! Zanj in za vodnike že verjamem, zase in menda tudi za druge pa ne!

Na Dolíču, kamor sva dospela od Kredarice v dveh in četrti ure, se nama ni ljubilo mnogo ustavljati; malo sva se poživila spet, izpraznila do dna nahrbtnik in stopala dalje in dalje v meglo, navzdol in navzdol, da ni hotelo biti ni kraja ni konca tega navzdola, ki ga je milila samo lepa, prikladna pot.

»To jo je res dobro povedal oni Bohinjec o Trenti«, omeni Mota in se ustavi, da prižge čedro. »Bil sem enkrat v koči na Velem polju, pa me vpraša Bohinjec, odkod da sem. Ko mu povem, da iz Trente, se nasmija in de prav po bohinjsko: „Enkrat sem bil notri v Trenti; to sem pa pogruntal, da tisti ljudje bojo sodnji dan vsi zamudili.“ Bohinjka ga pa prestriže: „Zakaj pa, kako to misliš?“ — „E, zato, ker je rečeno, da bojo te gore vkup padle; pred ko pa tisti ljudje vun izlezejo, bo pa sodnji den že minul!“«

Društvene vesti.

Umrli naši člani. Dne 12. t. m. je nagle smrti preminil obče znani slovenski rodoljub, občinski tajnik, ustanovitelj in pospeševatelj raznovrstnih društev, naš član gospod Ivan Kač. Rodil se je dne 23. decembra 1853. l. v Rušah; v ljudsko šolo je hodil v Žalcu ter se potem učil pekarstva v Celju. Zapustivši izvoljeni si poklic, je obiskoval kmetijsko šolo v Grottenhofu poleg Gradca ter je bil potem od leta 1880.—1887. za oskrbnika na Zaloškem gradu pri Celju. Leta 1882. je ponesrečil; stroj za napravo rezanice mu je uničil desno roko skoro do lakta. To grozovito nesrečo je izkušal zmanjšati s tem, da se je učil in vabil pisati z levo roko. Od leta 1887. je bil občinski tajnik v Veliki Pirešci, v Žalcu, Braslovčah, Gotovljah, Grižah in v Petrovčah. Pri tem poslovanju je storil obilo dobrega v povzdigo ljudskega blagostanja in v probujó narodne zavesti med prostim ljudstvom; sosebno za trg Žalec je ustanovil mnogo občekoristnih društev in naprav; obstoječa društva — sosebno požarno brambo — pa je podpiral, da so uspevala in da niso propadla. Ivan Kač je bil tudi iskren prijatelj narave in torej tudi vnet član »Slov. plan. društva«, ki ga je podpiral, kolikor je le mogel. Nemalo se je trudil, da se je zgradila Hausenbichlerjeva koča na

Mrzlici, odkritje »pekla« blizu Zalca ga je pa stalo nad 400 kron. Vrlega ljubitelja slovenskih planin in navdušenega pospeševalca slovenske turisticke, blagega Ivana Kača ohranimo v častnem spominu vsi. Bodi mu lahka zemlja domača!

Dne 17. t. m. je umrl član Idrijske podružnice, g. Frančišek Kankelj, župan, posestnik in krčmar v Godoviču nad Idrijo. Naj v miru počiva vrli mož!

Nenadoma se je preselil na oni svet dne 20. t. m. tudi osrednjega društva član g. Ivan Škrjanec, občinski svetnik, gostilničar in hišni posestnik v Ljubljani. Pokojnik je bil vedno požrtvovalen prijatelj našega društva; veliko svojo ljubezen mu je sijajno izkazal tudi v svoji oporoki, v kateri mu je naklonil 500 K. Casten in hvaležen spomin bodi domoljubnemu rajnemu Škrjancu v srcu vsakega planinca!

Novi člani. Krankskogorske podružnice: Baraga Janko, nadučitelj na Koroški Beli. — Radovljiške podružnice: Jesenko Radoslav, c. kr. gozdni pomočnik v Radovljici. — Akademičnega krožka Češke podružnice: Benda Fran, medicinec; Celestina Srečko, tehnik; Goljevšček Jožef, pravnik; Kadunc Fr., filozof; Kremenšek Jožef, tehnik; Peharec Jožef, farmacevt; Rekar Arnošt, pravnik; Rus Janez, pravnik; Sonc Viktor, konservatorist; Turek Adolf, filozof — vsi v Pragi.

Podporni člani akademičnega krožka v Pragi so prispeli, in sicer gg.: dr. Chodounsky 20 K, dr. Franta 6 K, dr. Haasz 2 K, inž. Havelka 3 K, Vlad. Kavalier 5 K, dr. Laxa 3 K, dr. Mareš 6 K, dr. Ružička 3 K, dr. Souček 2 K, inž. Štěpan 5 K, žel. rev. Šporn 4 K in nadinž. Tomšič 3 K. — Živeli blagi podporniki slovenske turisticke!

Darila. Osrednjemu društvu: gospa Berta dr. Hribarjeva v Ljubljani 15 K kot prebitek iz blagajne tennis-kluba; gosp. Dragotin Šinkovec, sodni oficijal v Ljubljani, poštno hranilnično knjižico št. 35.393 leta 1893. v Idriji obstoječe prijateljske družbe »Sloge«, realizovano v vrednosti 43 K 52 h; zveza slovenskih kolesarjev na občnem zboru dne 21. t. m. 100 K. Srčna hvala vsem!

II. planinski ples. »Slovensko planinsko društvo« priredi II. svoj planinski ples v sredo, dne 1. februarja 1905, v planinsko opravljeni sokolski dvorani »Narodnega doma« v Ljubljani.

Operto na nepozabni uspeh svojega prvega plesa, hoče društvo, da bodi tudi II. njegov ples enako sijajen in zadovoljiv, poln radosti in pri srčnosti kakor prvi.

Odbor si je v svesti, da gre zahvala za presenetljivi uspeh prvega planinskega plesa pred vsem trudoljubivosti damskega komiteja, ki se je izkazal takrat neprecenljivega sotrudnika, in zato je pozval »zopet vrsto narodnega ženstva v svoj krog, da izvrši z njega pomočjo ono, kar treba, da se uprizori vzorno karnevalsko slavje.

V damski komite je povabil odbor iz rodbin društvenih članov gospe: Elo Auer, Karlo Ciuha, Josipino Čuden, Julijo dr. Ferjančičevo, Antonijo Gogola, Minko Govekar, Pavlo Hauptman, Lino dr. Hudnikovo, Berto dr. Hribarjevo, Milico Hribar, Josipino Jarc, Minko Jebačin, Marijo Jeran, Ano Juvančič, Ivanko Kačič, Heleno Kajzelj, Vido Kavčič, Cecilijo Kavčnik, Mici Koch, Jelico Korenčan, Antonijo Kostanjevec, Marico dr. Košeninovo, Marijo dr. Kušarjevo, Lujizo Levstek, M. Lilleg, Marijanico Lindtner, Pepino Macher, Fernando dr. Majaronovo, Marijo Mandelj, Elizo Mikuš, Josipino Mirovič, Franjo Mulaček, Pavlo dr. Murnikovo, Berto dr. Müllerjevo, Jelico Naglas,

Minko Ogorelec, Ženko dr. Oražnovo, Franjo Orožen, Franjo dr. Papežev, Ado Perdan, Marijo dr. Pirčevo, Leo dr. Praunseisovo, Ano Prosenec, M. Ružička, Franjo Sevnig, Ivano Supančič, Hermino Santrúček, M. Šarabon, Ido Škof, Vero dr. Šlajmerjevo, Jadvigo Šubic, Franjo dr. Tavčarjevo, Elizo dr. Tominšekovo, Berto dr. Trillerjevo, Ano Ulrich, Olgo Vertovec, Gustiko Weingarten, Gabrijelo Žužek — in gospodične: Angelo Accetto, Marto Andolšek, Pavlo Borštner, Miro Dev, Olgo Dev, Anico Ferjančič, Vido Gogola, Anico Gogola, Anico Grasselli, Mici Juvančič, Zorko Juvančič, Antonijo Kadivec, Belo Kavčnik, Jelisavo Kersnik, Josipino Klemenc, Marijo Klémenc, Mici Krejči, Ano Krejči, Elzo Kubányi, Mici Kubányi, Jelico Lozar, Karlo Modic, Avgusto Nolli, Marijanico Nolli, Roza Počivavnik, Anico Poljanec, Jelico Poljanec, Amalijo Povše, Erno Povše, Mercedes Povše, Mici Prosenec, Zoro Prosenec, Marto Reich, Mici Ružička, Minko Skaberne, Anico Soos, Mici Soos, Brigito Souvan, Vero Souvan, Urško Strah, Mici Urbanc, Vero Vencajz, Julijo Vončina, Marijo Wessner. Damski komite se je sešel prvič dne 17. dec. ter si je izbral za predsednico gospo Franjo dr. Tavčarjevo, za nje namestnico pa gospo Marijo dr. Kušarjevo. Posameznim odsekom so se izvolile nastopne dame za načelnice: trojim vinarnam gospe Minka Jebačin, Jadviga Šubic in Mici Koch; pri šampanjcu gospa Jelka Naglas, za buffet gospe Cecilija Kavčnik in Ana Prosenec, za kavarno in čajnico gospa Eliza Mikuš, za cvetlice in razglednice gospa Ida Škof, za slaščičarno gospa Josipina Mirovič.

Tudi moški odbor se je za prireditev plesa pomnožil. Privzel je osrednji odbor medse še gospode Otona Balzarja, ing. Alojzija Ciuho, Antona Gregorca, Augusta Jagodica, Viktorja Naglasa, Henrika Ulricha, Rudolfa Vesela in Frana Zupanca.

Sokolska dvorana se opremi za II. planinski ples pod slikovitim naslovom »ob Triglavskem ledeniku«. Gosp. adjunkt Ulrich je prevzel nalogo, da napravi skico, po kateri izvrši slikanje gledališki mojster g. Louis Waldstein.

Tudi ob tem plesu izide zopet list, poln planšarskega humorja; uredi ga pod naslovom »Zlatorog« gosp. Janko Mlakar, ki vabi s tem vsakega, kdor ima kaj izvirnega humorja na razpolago, v posebni svoj uredniški odsek.

Sreča in simpatije naroda, ki so dale uspeti I. planinskemu plesu, naj bodo enako mile tudi prireditvi II. plesa, da najde na njem vsak udeleženec ono ljubo, pristrčno veselje, po katerem hrepeni vsako pošteno srce, društvo pa da najde izdatno gmotno podporo, ki ga ojači za nadaljno delovanje v hribih in planinah!

II. redni občni zbor podružnice v Cerknem se bo vršil dne 15. januarja 1905. I. ob sedmih zvečer v gostilnici A. Kranjca v Cerknem. Spored: Nagovor načelnikov, poročilo tajnikovo in blagajnikovo, volitev novega odbora, slučajnosti. Ako bi ob sedmih ne bilo navzočnih dovolj članov, se prične ob polosmih nov občni zbor, ki bo brezpogojno sklepal.

Podravske podružnice občni zbor bo dne 26. t. m. v Rušah pri Mariboru.

Češko-slovenski akad. krožek Češke podružnice je imel dne 7. t. m. v kavarni Karla IV. v Pragi ob mnogoštevilni udeležbi članov svoj letošnji občni zbor, o katerem smo prejeli nastopno poročilo: Krožek, ki šteje danes 98 rednih članov (25 Čehov in 73 Slovencev), je priredil dne 3. dec. 1903. I. akademijo na Žofinskem otoku v Pragi in 14. avg. t. l. ljudsko veselico v Bolcu. Obe prireditvi sta imeli najlepši moralni in gmotni uspeh.

Dne 25. febr. t. l. je predaval član g. Pavliček v kavarni »Union« v Pragi o Goriškem. Dne 13. avg. t. l. je priredil krožek zborovanje v Logu na Goriškem, pri katerem se je sklenilo zgraditi koč v Koritnici pod Mangartom. Občina Log je prepustila krožku brezplačno prostor in potrebni les. Lega nove koč je krasna in praktična. Načrt je izdelal krožkov predsednik-arhitekt in proračun sestavi domač podjetnik. Spomladi se začne s pripravljanjem lesa. Odbor je poslal v domovino 32 železnih orijentacijskih tabel, ki so jih barvali člani-tehniki. Za zaznamovanje potov in steza v planinah je poslal več zabojev barve in čopičev zanesljivim osebam, ki so prevzele to delo. Ob vseštudentskem zletu maja meseca t. l. v Pragi je bil pri splošni dijaški razstavi tudi krožek dostojno zastopan s svojo planinsko zbirko. Za nesrečne rojake v Ukvah je nabral in odposlal 40 kron. — Dohodkov je imel krožek 645/67 K, stroškov 344/07 K, torej prebitka 301 K 60 h. — Za predsednika sta se zopet izvolila dosedanja predsednika: arch. cand. Otokar Vondráček in iur. cand. Julijan Pavliček; v odbor pa: ing. cand. Fran Jenčič, iur. cand. Viktor Dvorský, iur. cand. Emil Eisenkoll in mech. stud. Ciril Jekovec. Odborova preglednika sta: pravnik Jiří Čermák in tehnik Lojze Smolè. — Krožek je sklenil na občnem zboru založiti in preskrbeti slovenski »planinski kolek« ter v pospeh koč v Koritnici prirediti v Pragi ples in subskribcijo vobče, kakor hitro prejme odbor primeren proračun. Naposled so se opozarjali še člani, naj se zavedajo svojih društvenih dolžnosti in naj ne bodo pasivni, temveč aktivni.

Občni zbor Idrijske podružnice se je vršil dne 20. t. m. ob 8. uri zvečer v mali čitalnični dvorani. Načelnik, rudniški svetnik g. Jožef Koršič, je otvoril zborovanje s kratkim pozdravom in dal besedo tajniku, pravemu realčnemu učitelju g. Maksu Pirnatu. Iz obširnega tajnikovega poročila posnemljemo glavne točke: Ustanovni shod Idrijske podružnice je bil dne 11. januarja t. l. Ustanovitev in pravila podružnice je potrdila deželna vlada z odlokom z dne 29. marca, št. 1281, na kar je imela podružnica dne 9. aprila svoj I. občni zbor, pri katerem se je izvolil sedanji odbor. Glavne društvene prireditve so bile: dne 6. februarja t. l. planinska veselica, o kateri smo svoječasnó že obširneje poročali; dne 7. aprila so se člani poslovili na Razpotju od tovariša g. Franciška Častka, ki je bil prestavljen kot c. kr. poskuševalec v Pribram; v dnevih 9. in 10. julija so izleteli člani v Crni vrh in na Javornik. Posebne zasluge za ta izlet sta si pridobila črnovrški župan g. Ivan Lanipe, ki je presenetil izletnike na Javorniku z izvrstnim zajtrkom in jim preskrbel doma okusno kosilo, ter bivši nadučitelj črnovrški, g. Francišek Čuk, ki je pred izletom na novo zaznamoval pot iz Crnega vrha na Javornik. Podružnica je omislila turistične knjige za tri prijubljena izletišča, namreč za Vojsko, za Jelenek pri Spodnji Idriji in za Vrh sv. Treh kraljev. Temelj podružnični knjižnici je položilo osrednje društvo, ki je darovalo podružnici 5 letnikov društvenega glasila, 9 posebnih odtiskov iz »Plan. Vestnika« in 4 partiture. Bodi mu za to iskrena hvala! Glede zavetišča ali koč na Javorniku je odbor že poiskal prostor, stopil v dogovor s posestnikom Jernejem Medvedom zaradi prepustitve zemljišča in dobil od osrednjega društva več načrtov planinskih koč. Idrijska podružnica je štela ob ustanovitvi 56 članov (pred ustanovitvijo je štelo osrednje društvo le 16 idrijskih članov); danes jih ima 54, ker sta tekom leta umrla dva odlična člana, namreč realčni ravnatelj gospod Karel Pirc in godoviški župan, g. Francišek Kankelj. (V znak sožalja so vstali navzočni s sedežev.) Končno je izrekel tajnik iskreno

zahvalo sl. društvu »Narodni čitalnici« v Idriji, ki je prepustila podružnici vsekdar blagohotno svoje prostore, enkrat za veselico, trikrat za zborovanje. Isti poročevalec je podal pregled o društvenem imetju. Dohodki so znašali 638 K, stroški 132 K 04 h, torej je ostanka v blagajni 505 K 96 h, ki se je naložil v mestni hranilnici ljubljanski; ako prištejemo še 58 K 08 h, ki jih je nabral za razglednik na Javorniku bivši črnovrški nadučitelj, g. Ivan Pipan (hvala mu za to) in katere je osrednje društvo poslalo Idrijski podružnici, ima društvo danes 564 K 04 h v gotovini ter 100 □ m sveta vrh Javornika. — V novi odbor so bili izvoljeni gospodje: Vinko Levičnik, realčni nam. učitelj; Makso Pirnat, pravi realčni učitelj; Karel Svoboda, c. kr. rudn. svetnik; Avgustin Šabec, c. kr. učitelj na rudn. šoli, in Jožef Šepetavec, posestnik, trgovec in župan mesta Idrije. P.

Žigertov stolp. Podravska podružnica je zadela bridka nesreča: Žigertov stolp se je podrl v noči med 23. in 24. minolega meseca! Razsajali so res tedaj viharji, a ne tako hudi kakor lani, ko še ni bil stolp pritrjen. Podružnični odbor si je ogledal porušeni stolp. Pri ogledu je zapazil, da je ena vrv presekana — jako sumna okolnost v kljub viharju. Že mnogokrat so strahovito razsajale nevihte, a stolp je stal trdno. Razni strokovnjaki so si bili že ogledali imenitno stavbo in vsi so jo pohvalili v vsakem oziru. Grozen je pogled na razvaline! Podružnica vendar ni obupala; nadeja se zanesljivo, da zgradi s pomočjo rodoljubov nov stolp na Žigertovem vrhu, toda nekoliko niže.

Koča akademičnega krožka v Koritnici. V »Alpskem Vestniku« poroča V. Dvorský, da je že izbrano mesto, na katerem postavi akademični krožek S. P. D. svojo kočo v Koritnici, v dolini, ki jo nazivljejo še krasnejšo od Vrat. Koča bo stala na južni strani Mangarta, v višini 1500 m, na majhni planoti »pod jarčkom«, na kateri je obilo izvrstne studenčnice. Iz Loga se dojde v kočo v poltretji uri hoda po zložni in zanimivi poti. Na vrh Mangarta bo iz koče 3 ure hoda. Služila pa bo še za druge ture, tako za turo preko sedla Travnika h Klanškima jezeroma, mimo Mangartske koče v Remšen dol, v Bolščico in preko sedla za Grdom v Trento, skozi Ponco in skozi Plate v Planico; dalje za ture na Ponco in Jalovec, Ožebnik i. dr. Koča se zgradi po načrtu arhitekta g. Vondračka v moravsko-valaškem slogu v meri 6:50 m × 9 m. V pritličju bodo predsobje, damska spalnica s 4 ležišči, jedilnica in kuhinja, v podstrešju pa velika spalnica z 20 ležišči. Zemljišče in nekaj stavbnega lesa je podarila občina Log. S stavbo se prične prihodnje leto.

Orožnova koča na Črni prsti. Obisk te koče je bil v tem letu zelo velik; lani je bilo v spominski knjigi vpisanih 74, letos pa 165 obiskovalcev, torej za 91 več nego prejšnje leto. V knjigi je vpisanih 127 moških in 38 ženskih. Prenočilo je v koči 83 turistov; dijakov z društveno legitimacijo je bilo 32. Po narodnosti jih je bilo: Slovencev 108, Čehov 22, Nemcev 20, Lahov 7, drugih 8. Med temi je bilo 63 članov Slov. plan. društva, 18 članov drugih planinskih društev in 84 nečlanov. Iz zapisikov v knjigi je razvidno, da so bili izletniki s kočo in postrežbo splošno zadovoljni. Mnogo jih navdušeno hvali prekrasni razgled raz Črno prst. V tej navdušenosti je marsikdo tudi zajahal Pegaza, pri čemer pa je opaziti negotovost v sedlu, a dober namen.

Kocbekovo kočo pod Ojstrico je obiskalo letos 88 turistov, od katerih je bilo 62 Slovencev, 4 Čehi in 23 Nemcev. Od teh je bilo članov Slov. plan. društva 27 (in sicer: osrednjega društva v Ljubljani 12, Podravske podružnice

5, Savinske 5, Soške 1 in akadem. podružnice v Pragi 4), D. u. Ö. A. Va. 4, Ö. T. Kluba 2 in Steir. Gebirgsvereina 1; nedruštvenikov je bilo torej 42. Dijakov je bilo 12 z legitimacijami. Kočo je v občo zadovoljnost oskrboval Juri Planinšek iz Luč od 15. julija do 15. septembra.

Mozirsko kočo je obiskalo letos 40, **Lučko kočo** 17 in **Gornjegrajsko** 78 turistov.

Pri **Piskerniku** v Logarski dolini je bilo letos 256 turistov, v gostilnici pri »**Raduhi**« v Lučah je vpisanih 277, pri g. **Petku** na Ljubnem pa 268 oseb.

V **jubilejni kapelici** sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico so se l. 1904. brale 3 sv. maše.

Turski žleb je letos »Savinska podružnica« zopet izdatno popravila. Ker se je meseca junija pokazalo, da sneženi plazovi napravljajo škodo ter krivijo železne stopnice in trgajo žice, so se med železnimi stopnicami povsod zabili železni klini.

Pot pod Lučko kočo je dala »Savinska podružnica« letos popraviti. Pri Lučki koči se je napravil majhen vodnjak iz cementa.

Savinska podružnica je rdeče zaznamenovala letos: 1.) pot iz Solčave k prastari tisi, $\frac{1}{2}$ ure, 2.) pot iz Gornjega grada mimo Lamprečnika na Veliki Rogatec, 3 ure in 3.) od tam na Sv. Lenart mimo Oštermana v dolino ob Kanoljščici, 3 ure.

Radovljiška podružnica je dala tekoče leto tudi naslednja pota iznova zaznamenovati: 1.) Z Boh. Bistrice črez Globoko v Tolmin, 2.) črez Komno v Sočo, 3.) iz Soče v Trento, 4.) iz Trente k Sedmerim jezerom. 5.) z Boh. Bistrice na Rodico in Bogatina, 6.) iz Fužine skozi Vrtačo črez Voje, 7.) iz Srednje vasi na Velo polje in nazaj črez Proje.

V **Mozirsko kočo** sta letos vlomila dva domača fantalina, razbila ključalnico na pušici in odnesla okoli 4 K denarja. Ker sta mladoletna, nista mogla biti sodnim potom kaznovana. — Meseca septembra je neki zlikovec razbil vrata na drvarnici. Sramotno!

Raznoterosti.

Jakob Aljaž: Štirinajst zborov. To je najnovejša pesmarica, zbirka 7 mešanih in 7 moških zborov, katerih je 12 na besede S. Gregorčiča, 2 pa na besede Fr. Levca zloženih. Mešani zbori so: Ujetega ptiča tožba, Nevesti, Ne zveni mi, Ne tožim, Oj z Bogom, ti planinski svet!, Cerkvica, Oj planine! — moški zbori: Dneva nam pripelji žar (dve skladbi), Naša zvezda, Na bregu, Ujetega ptiča tožba, Soči, Pri mrtvaškem sprevodu. Ljubeznivi so ti zbori, pisani od samega veselja do skladanja. Pisal jih je popularen mož za narod in zato so vsi lahkega zloga in pa prijazni, taki, kakršnih si priprosta narav ljudstva želi. In ker so lahki, obenem pa prikupljivi po jasni svoji in vedno naravni harmoniji, naj bi zbirka našla onega glasnega odmeva, ki ga zasluži skladateljeva volja, ki je hotela podati zdravo muziko, pevano iz srca dobrega, iz srca, ki peva rado, kadar ga vzradošča priroda s svojo nevsiljivo in vsekdar lepo krasoto. Skladal je pač naš Aljaž svoje zборе ob čaru radosti, ki jo je užival v prirodi, na planinah, in zato so njegove skladbe toli neprisiljene. To priznava skladatelj sam z besedami, ki jih je pripisal svojemu zboru št. 5 »Oj z Bogom, ti planinski svet«, da je namreč

zložil ta spev po otvoritvi Aljaževega doma v Vratih. Poklonil je ta zbor Slovenskemu planinskemu društvu. Aljažu je skladanje v potrebo, s skladanjem izraža, česar mu prekipeva razvneto srce. Le taka pesem je pa vsekdar dobra, ker ji je dala vzkipeči topla kri. — Cena pesmarici je 1 K s poštnino vred. Dobiva se pri skladatelju in založniku Jakobu Aljažu, župniku na Dovjem na Kranjskem. Priporočamo jo najtopleje vsem pevskim društvom.

Ob desetletnici „Planinskega Vestnika“

izrekamo vsem pisateljem in sotrudnikom najpristrčnejšo zahvalo ter jih iskreno prosimo, naj blagovoljno podpirajo tudi v drugem desetletju naš list, ki mu je plemeniti namen, vzbujati in krepiti zanimanje in ljubezen za krasno slovensko domovino.

Uredništvo.

Članarina „Slov. plan. društva“ in njegovih podružnic znaša na leto 6 K, poleg tega zneska plača nov član tudi 2 K vpisnine. Ustanovnik plača enkrat za vselej 60 K. Vseučiliščniki plačajo 3 K letnine in so prosti vpisnine.

„Plan. Vestnik“ prejemljejo vsi člani **brezplačno**. Nečlane stane na leto 4 K, dijake 2 K 40 h.

Društvena znamenja dobivajo člani pri društvenem odboru v Ljubljani, pri podružniških odborih, pri gospodu Ivanu Sokliču, trgovcu pod Trančo, in pri gospodu J. Lozarju, trgovcu na Mestnem trgu v Ljubljani. Eno znamenje stane 2 K.

Fotografije Žigertovega stolpa

v velikosti 12 × 17 cm, s kartonom 23 × 32 cm,

===== cena dve kroni pri naprej poslanem znesku =====
razpošilja

Ivan Lamprecht,

===== trgovec v Kumenu na Štajerskem (pošta Faal). =====

Stolp je bil visok 27 metrov. — Slika prav lepa.

FRANC ČONŽEK,

lastnik znane restavracije

v nekdanjem krasno ležečem Zevnikovem gradu pod Rožnikom

(20 minut od Ljubljane),

priporoča pristno dolenjsko in štajersko vino, posebno več let starega ljutomerčana in staro istrsko črnino, izvrstno Koslerjevo pivo ter okusna gorka in mrzla jedila.

V gradu so na razpolago tudi lepa stanovanja za poletje.

LEOPOLD JERAN

LJUBLJANA — Sv. Petra cesta št. 9 — LJUBLJANA

poleg hotela Lloyda

priporoča gosp. planincem **svojo veliko zalogo špecerijskega blaga**, zajamčeno pristnega **polhograjskega brinovca**, domače **slivovke, hruševca in borovničevca** ter tudi **najnovejši in najfinjši planinski likér „Zlatorog“**.

✧ Peternelov dom na Bledu ✧

priporoča vsem letovišnikom in izletnikom

svoje ugodne sobe in svojo restavracijo.

Kuhinja je izborna. Točijo se najboljša **dolenjska in istrska vina** in **budejeviško pivo** iz akcijske pivovarne.

~~~~~ Bivanje za daljšo dobo je za časa naznaniti. ~~~~~

Lastnik: **Jakob Peternel**, župan blejski.

---

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

## Vydrove žitne kave.

Poskusite! Poštna pošiljka 5 kg 4 K 50 h franko.

**Vydrova tovarna žitne kave v Pragi VIII.**

---

## Ivan Magdić

**v LJUBLJANI, na Starem trgu šte. 8**

priporoča

**svoj na novo odprti krojaški salon.**

*Isdeluje obleke in plašče iz nepremočljivega tirolskega lodnastega blaga  
sa hribolazce, kolesarje in lovce.*

---

Karla Kavšeka nasl.

## SCHNEIDER & VEROVŠEK

**v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 16**

priporočata svojo veliko zalogo **planinske oprave**: krampeže, svetiljke, cepine, dereze itd., potem **raznovrstno železnino** za stavbe, kuhinjsko orodje, najboljše orodje za rokodelce in vse vrste **poljedelskih strojev**.

---

## Brata Eberla,

pleskarja c. kr. državne in c. kr. priv. južne železnice

**v Ljubljani, na Miklošičevi cesti št. 4,**

**prevzemata vsa v pleskarstvo spadajoča dekorativna, stavbinska in pohištvena dela.**

Delo reelno in fino, izvršitev točna in po najnižjih cenah.

## Najnovejši in najfinejši likér

Pozor, planinci!



Pozor, planinci!

### Certifikat.

Št. analize 2360.

Preizkušnja likérja, ki ga izdeluje g. J. Richar, destilator v Zgornji Šiški, pod imenom »Zlatorog« (reg. pod št. 209, 15. aprila 1903), je pokazala, da je preizkušeni likér „Zlatorog“ iz sladkega sadja in raznih zelišč napravljena prekapavina (destilat) izvrstne kakovosti.

V Ljubljani, dne 18. aprila 1904.

Kmet.-kem. preizkušališče v Ljubljani.

Dr. E. Kramer s. r., ravnatelj.

Glavna zaloga pri.

## Leopoldu Jeranu

v Ljubljani, na Sv. Petra cesti št. 9.

## IVAN SOKLIČ

v Ljubljani, Pod trančo št. 1,

priporoča svojo veliko zalogo klobukov, posebno lodnastih za hribolazce in lovce, iz tvornice Jos. in Ant. Pichlerja, c. kr. dvor. založnikov.

Članom „Slovenskega planinskega društva“ znižane cene.

---

## GRİČAR in MEJAČ

---

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah št. 9

priporočata svojo bogato zalogo izgotovljene moške in ženske obleke ter najboljše perilo in zavrtnice.

*Zlasti opozarjata na nepremočna lodnasta oblačila in plašče za turiste.*

Naročila po meri se izvršujejo točno in ceno na Dunaju.

Ilustrovani ceniki se razpošiljajo franco in zastonj.

Članom „Sl. pl. društva“ znižane cene.

---

## Nahrbtnike in gorske palice

prodaja trdka

AVGUSTA AUERJA naslednik IVAN KORENČAN

Stari trg št. 5. \* LJUBLJANA \* Stari trg št. 5.

Nahrbtniki po 2 K in 2 K 40 h. — Gorske palice po 1 K 60 h.

---

## J. BONAČ

---

v Ljubljani v Selenburgovih ulicah št. 5, nasproti nove pošte

priporočam vljudno svojo

 trgovino s papirjem in pisalnimi potrebščinami. 

Vzorice papirja pošiljam na ogled. V svoji knjigoveznici izdelujem vezi priproste in najfinejše. — Prevzemljem izdelovanje vsakovrstnih razglednic po fotografijah.

Imam veliko zalogo vedno najnovejših razglednic.

Edina zaloga svinčnikov družbe sv. Cirila in Metoda.

Tvornica kartonaže z električno silo. Po naročilu izdelujem raznovrstne škatle.

Prekupnikom velik popust.

---

## AVGUST AGNOLA,

Najnižje cene.

steklar v Ljubljani na Dunajski cesti št. 13.

Najnižje cene.

Velika zaloga stekla, porcelana, zrcal, okvirov in vseh drugih v steklarstvo spadajočih predmetov.

---

## LJUBLJANA J. LOZAR Mestni trg št. 7.

---

priporoča svojo bogato zalogo turistovskih srajc, turistovskih, kolesarskih in lovskih dokolenic, lovskih volnenih jopičev, zimskih in letnih nogavic zavrtnic itd. Fino moško perilo in spodnja obleka.

Nahrbtniki po 5 K komad. — Članom „Slov. plan. društva“ znižane cene.